

[Dohrmann]

terselskaber, som har vist, at de kan konkurrere, og som vel at mærke også har sørget for, at danskerne kan rejse billigt ud i dag. Havde Danmark ikke haft disse charterselskaber, så er jeg helt overbevist om at der heller ikke ville have eksisteret noget af det, der hedder billigrejser, i dag. Så ville SAS internationalt og nationalt have fortsat med nogle kæmpehøje billetpriser, som faktisk er ensbetydende med, at det kun er dem, der har frirejser eller har en meget høj indkomst, som har råd til at rejse ud.

Det er nemlig det, der er så fortvivlende. Ved at forlænge SAS-koncessionen frem til år 2005 er man jo direkte med til at kvæle danske charterselskaber, og jeg mener da trods alt, at vi godt kan tillade os at være så nationale, at vi først og fremmest tænker på de danske selskaber frem for at favorisere Norge og Sverige og de synspunkter, der gør sig gældende deroppe.

Under tidligere behandlinger af koncessionsforlængelserne her i folketingsalen gennem årene har vi hørt næsten samtlige ordførere i rosende vendinger udtale sig om det fantastiske nordiske samarbejde. Der synes jeg at Folketinget skal gøre sig helt klart, at SAS sandsynligvis inden for dette årsmål og frem til år 2005 vil udarte til noget helt andet, al den stund man nu ligger i forhandlinger med et belgisk selskab, Sabena. Derfor er SAS på vej til at udvikle sig til noget helt andet end det grundlag, det oprindeligt blev startet på, og derfor ville det som sagt have været yderst rimeligt, om man havde indskrænket denne koncessions forlængelse til et langt, langt kortere årsmål. Ja, den behøvede faktisk ikke at have været forlænget.

Til slut skal jeg bare sige til den konservative ordfører, hr. Aagaard, at når han siger, at forudsætningen stadig væk er, at der bliver et samarbejde mellem charterselskaberne og SAS, så er det jo det rene ordgyderi. Man skulle have ventet med at forlænge den koncession, indtil den aftale havde været i stand; så havde der været lidt kød på det; alt andet er bare denne her fine camouflage udadtil med henblik på, at nogle af regeringspartierne gerne vil give vælgerbefolkningen indtryk af, at de er liberale, og at de sandelig gerne vil fremme private investeringer osv.

Men realiteterne er, at det, man går ind for, er statsmonopol og favorisering af SAS, og det klæder så absolut ikke en borgerlig

regering, tværtimod. Man må håbe, at folk gennemskuer det dobbeltspil, der finder sted.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det skal blive mit sidste indlæg i sagen, men jeg må retlede hr. Dohrmann, som her taler om eneret til SAS. Det er der ikke tale om. Der er tale om fortrinsret. Det både fremgår af koncessionsteksten og er yderligere fremhævet i tillægsbetænkningen, så hr. Dohrmann diskuterer på et totalt falsk eller i hvert fald mildt sagt misforstået grundlag.

Så generer det altså klart hr. Dohrmann, at venstrepartierne, de socialistiske, også yderliggående socialistiske, partier, og den borgerlige regering kan blive enige om noget. Jeg er godt klar over, at det er en torn i øjet på Fremskridtspartiet, når sådan noget foregår. Med min opfattelse af folkestyret synes jeg nu, det er ganske lykkeligt, når dette i vigtige, saglige sager kan være tilfældet, og det samlede Folketing minus Fremskridtspartiet tager altså ikke så meget fejl. Så det nationale, som hr. Dohrmann påberåber sig, er der i hvert fald ikke noget galt med.

Så skal jeg endelig sige, at det er ukorrekt, at andre lande ikke har helt private luftfartsselskaber. Netop Norge, som vi har talt om, har et meget stort luftfartsselskab, der hedder Braathen, og hvad de danske charterselskaber angår, opererer de i Norge og Sverige netop under paraply af, i ly af, at der er dette SAS-samarbejde. Uden dette ville de være væsentlig ringere stillet i deres operations- og indtjeningsmulighed, så jeg er ganske sikker på, at den vedtagelse, der følger nu, vil vække stor tilfredshed i samtlige danske luftfartskredse.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Hr. Arne Melchior og jeg behøver slet ikke at diskutere, hvad koncessionen indebærer, for jeg kan bare citere et enkelt afsnit fra tillægsbetænkningen. Der står:

»Ministeren har fremhævet, at såfremt SAS under disse forudsætninger ikke ønsker at udnytte sin fortrinsret, vil koncession kunne gives til andre selskaber.«

Sagt med andre ord: de private selskaber kan få det skidt, som SAS ikke vil have med